

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8P/192/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818202647
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8818202647.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľa (osoba povinná platiť výživné): X. N., S.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XXX, toho času XX H. Z., S. Y. N., S. XAH, Y. Z., proti plnoletému dieťaťu: L. N., S.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XXX, toho času Q. XX, XXX XX V., Č. R., o zrušenie vyživovacej povinnosti, t a k t o

rozhodol:

V y h l a s u j e , že v danej právnej veci nemá právomoc konať a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť voči jeho dieťaťu, L. N.J., S.. XX.XX.XXXX z dôvodu, že dosiahla plnoletosť, neštuduje a je zamestnaná.
2. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č.k. 4P/65/2011-27 zo dňa 15.12.2011 manželstvo rodičov L. N. rozviedol a v tom čase mal. L. zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platením výživného.
3. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/128/2016, v konaní o zvýšenie výživného na mal. L. N., súd zistil, že matka sa spolu s dcérou L. N. zdržiavala na adrese Q. XX, V.. Zo spisu tiež vyplýva, že v čase rozhodovania súdu o zvýšení výživného, L. N. navštevovala V. J. Š., Š..
4. Z návrhu navrhovateľa je zrejmé, že L. N., S.. XX.XX.XXXX sa aj toho času zdržiava na adrese Q. XX, V., Č. R..
5. Podľa správy Obce Ž. L. N. sa na adrese svojho trvalého pobytu, Ž.Í. XXX, nezdržiava.
6. V zmysle § 9 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.
7. V zmysle Článku 1 ods. 1 NARIADENIA RADY (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len „nariadenie č. 4/2009“) toto nariadenie sa vzťahuje na vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinných vzťahov, príbuzenstva, manželstva alebo švagrovstva.
8. Podľa Článku 2 ods. 1, bod 10, bod 11 nariadenia č. 4/2009 „oprávnený“ je každá fyzická osoba, ktorá má nárok výživné alebo o ktorej sa tvrdí, že má takýto nárok; „povinný“ je každá fyzická osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť alebo o ktorej sa tvrdí, že má takúto povinnosť.

9. Podľa Článku 3 nariadenia č. 4/2009, v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu odporcu, alebo

b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo

c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo

d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

10. V zmysle Článku 9 písm. a) nariadenia č. 4/2009, na účely tejto kapitoly sa konanie na súde sa považuje za začaté, momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súd, za predpokladu, že navrhovateľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré bol povinný prijať, aby zabezpečil doručenie písomnosti odporcovi.

11. Podľa Článku 10 nariadenia č. 4/2009, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej nemá podľa tohto nariadenia právomoc konať, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

12. Predpokladom toho, aby konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie je splnenie všetkých procesných podmienok vyžadovaných zákonom. Medzi základné procesné podmienky, ktoré je súd povinný skúmať ex officio a to v každom štádiu konania, je skutočnosť, či v danej veci, či už vzhľadom na predmet sporu, prípadne vo vzťahu k účastníkom konania, je daná jeho právomoc vec prejednať a vo veci rozhodnúť. Prekážka nedostatku právomoci súdu je prekážkou konania, ktorá je neodstrániteľná, čoho procesným dôsledkom je, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci a konanie o návrhu, ktorý nespadá do jeho rozhodovacej právomoci, podľa ustanovenia § 9 CSP, zastaví.

13. Pre účely určenia právomoci súdu treba vychádzať z článku 3 nariadenia č.4/2009, a preto treba skúmať obvyklý pobyt dieťaťa v čase začatia konania. Nariadenie sa neopiera o koncept obvyklého pobytu, ako ho spravidla chápe vnútroštátne právo členských štátov, ale používa ho ako autonómny prvok európskeho práva. Z hľadiska určenia bydliska preto nie je rozhodujúce, kde je účastník podľa predpisov o evidencii obyvateľstva toho-ktorého štátu prihlásený na trvalý pobyt, ale rozhodujúcim je vždy reálny pobyt a kritérium trvalejšieho zdržiavania v určitom mieste.

14. Z vyššie uvedeného, s poukazom na citované ustanovenie CSP, ako aj citované články nariadenia 4/2009, ktorým sa musí súd Slovenskej republiky riadiť, nakoľko je členským štátom Európskej únie, je zjavné, že tunajší súd nemá právomoc konať v predmetnej veci, pretože ide o konanie vo veci vyživovacej povinnosti a oprávnená osoba na výživné, ktorá má zároveň v tomto konaní postavenie odporkyne, L. N., má v súčasnosti obvyklý pobyt v Českej republike, čo vyplýva priamo z podaného návrhu, ako aj zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/128/2016, z ktorého je zrejmé L. N. sa dlhšiu dobu zdržiava v Českej republike. Podľa návrhu sa zdržiava v Českej republike aj v súčasnosti, kde podľa vyjadrenia navrhovateľa pracuje. Súdom príslušným na konanie v zmysle uvedeného kritéria je súd príslušný v mieste, kde má osoba oprávnená na výživné v súčasnosti obvyklý pobyt a mala tam obvyklý pobyt aj v čase začatia súdneho konania.

15. Na základe vyššie uvedeného a s poukazom na citované ustanovenia súd konanie pre nedostatok právomoci zastavil.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia podaním na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).